

РАЗ ДОБРОМ ЗІГРІТЕ СЕРЦЕ ВІК НЕ ПРОХОЛОНЕ

Цими днями в закладах освіти міста проводилось цілий ряд заходів. Серед них два ювілейні. Своє перше

10-річчя відсвяткували міська ЗОШ №3 та Центр професійного розвитку.

За роки діяльності в цих закладах запроваджено багато нових цікавих підходів до навчання та професійного самовизначення юних славутичан. Ці педагогічні колективи мають свою індивідуальність і творче обличчя.

Всі, хто був присутній на конкурсі "Класний керівник: крок у XXI століття", просто не міг не захопитися його учасниками. Від них випромінювалося стільки світла, доброї енергії, розуму, що радіш за наших дітей, які мають таких наставників! До початку заходу була можливість ознайомитися з методиками роботи класних керівників-учасників підсумкового третього етапу конкурсу: І. В. Нагорної – ЗОШ №1, класного керівника 3-го класу; Т. О. Ювченко – ЗОШ №2, класного керівника 10-го класу; Н. О. Рафаловської – ЗОШ №4, класного керівника 10-го класу.

Їх спостереження, фаховий досвід, особисті педагогічні підходи викладені в старанно підготовлених до конкурсу матеріалах. Тут і відгуки вчителів, батьків, учнів про свого класного керівника.

Протягом двох місяців міський методичний центр вивчав, аналізував, робив узагальнення педагогічної діяльності конкурсантів.

ДУМКИ УЧАСНИКІВ КОНКУРСУ:

Н. О. Рафаловська: "Важливо, щоб у нашій роботі гармонійно перекликалися "треба", "важко" і "прекрасно". І коли б мене запитали, яке моє кредо класного керівника, відповіла б: дуже хочу, щоб моїм дітям зі мною було доб-

ре, тепло, затишно, щоб у клас вони йшли з радістю, знаючи, що їх там чекають, їх люблять, їм допоможуть. Переконана, що "раз добром зігріте серце вік не прохолоне"... Двадцять сім моїх учнів, двадцять сім особистостей... які вони? Дуже різні... Але апелюючи до народної педагогіки, можна сказати, що у нашого народу існує мудра віра в природні задатки кожної дитини. Будь-яка дитина має золоте зерно душі, яке, потрапляючи на родючий ґрунт національного виховання, дає світлолюбні пагігні добра, правди, гідності, гордості.

І. В. Нагорна: "Имея за плечами немалый стаж работы, постепенно приходишь к мысли, что позволяет избегать серьезных неудач и разочаро-

ваний и мне, и моим ученикам, это, на мой взгляд, только сотрудничество. Я думаю, сотрудничество прекрасное слово, это трудная работа, которую мы делаем вместе с учеником, результатом которой становится наш совместный успех. Для себя я сделала выбор — на каких правилах должно основываться наше сотрудничество. Это и стало моим педагогическим кредо:

- я люблю детей;
- я стараюсь узнавать ребенка;
- я уважаю ребенка;
- я стараюсь понять ребенка;
- я верю в ребенка".

Т. О. Ювченко: "Я звичайна людина, звичайний педагог, причому педагог за покликанням, бо ще з першого

класу марила, як я буду вести свої уроки, перевіряти зошити, виставляти в справжній (не зошит, який я розкреслила, вписала прізвище всіх родичів і знайомих і ставила оцінки) класний журнал оцінки учням. Я йшла до цієї професії. Але тоді я не знала головного: в першу чергу вчитель виховує. І про ефективність і результативність цього виховання можна буде вести мову лише тоді, коли я почую від своїх вихованців років через десять, коли вони чітко визначать свою життєву стежину і почнуть по ній крокувати, прості, але такі значимі слова: "дякуємо вам за те, що виховали нас гарними людьми".

Директор ЗОШ №2 Г. Камишна: "Рейтинг серед учнів

у Тетяни Олександрівни високий. Поважають її за ґрунтованість, доброзичливість, небайдужість, виваженість, прийнятті рішень, нестандартність мислення, поведінки. Учням з нею цікаво, легко, затишно. Для батьків Тетяна Олександрівна — це порадник, авторитет у вихованні їх дітей, зразок поведінки старшого друга з підлітком. Колеги поважають її за професіоналізм у роботі як фахівця і як класного керівника".

Голова журі, завідувачий міськвно О. Б. Лінкевич подякував учасників конкурсу за вагомую роботу, що проводять вони зі своїми вихованцями, оголосив загальні підсумки I-III етапів конкурсу та вручив грошові премії, грамоти міськвно.

Переможцем у номінації "За науково-творчий підхід до психолого-педагогічного обґрунтування системи та пошуку нових нетрадиційних форм та методів громадянського виховання старшокласників" визначена Н. О. Рафаловська. Переможцем у номінації "За науковий підхід, неординарність педагогічного мислення та оригінальність виховної системи з школярами молодших класів" визначена І. В. Нагорна.

У номінації "За цілеспрямованість, небайдужість, доброзичливість, нестандартність у роботі з учнівським колективом" переможцем визначена Т. О. Ювченко.

На адресу конкурсантів прозвучали вітальні слова від учнів, батьків, колег, викладачів дитячої школи мистецтв, були вручені квіти та подарунки від відділу у справах сім'ї та молоді (завідуюча Т. О. Бойко), кіноконцертного комплексу (директор Н. Г. Барішевська), Палацу культури "Енергія" (директор Л. О. Заїкіна).

Слово про вчителя

Вечірні зорі вкрили небо... Короткий осінній день скінчився, нічна темрява спустилася на наше місто. Протікає в пам'яті сьогоднішній прожитий день, згадаю школу, уроки, вчителів, свого класного керівника. І не лише цей день, пробігають в помислах роки, дні і хвилини, які ми, учні вже десятого класу, провели разом з нашою улюбленою вчителькою, нашим класним керівником Наталією Олексіївною Рафаловською.

Ніколи не забути того дня, коли вперше вона зайшла до нашого класу (а це було ще в 5 класі). Струнка, усміхнена, життєрадісна, вона повела нас тернистим шляхом в Країну знань. Ми відразу полюбили вчительку і предмет, який вона викладала, — біологію. Чиста відкритість, багатство знань і культури — ось чому вчила нас наша пані Наталія. Ніколи не жаліє Наталія Олексіївна ні сил, ні здоров'я, ні особистого часу, щоб поговорити, порадити, допомогти.

Ми звикли звертатися до неї за порадами, ділитися своїми мріями, довіряти їй свої таємниці, відкривати душу цій добрій, лагідній людині. І вона радіє разом з нами. Хвилюється за кожного із нас, навчас і сама навчається разом з нами.

Вчителька — це наша берегиня, це друга мати, адже більше часу ми проводимо в школі. І Наталія Олексіївна наш клас вважає своєю другою домівкою, вона турбується, щоб в класі було чисто, затишно, як вдома.

Пані Наталія любить свою роботу. Віра в свою професію, в успіх своїх учнів — ось джерело, з якого наш класний керівник черпає силу. І всі ми хочемо, щоб Вам, Наталіє Олексіївно, завжди щастило на квітучій ниві знань, хай біль і негаразди обминають Вашу оселю. Ніколи усмішка нехай не покине ваше обличчя.

Учні 10-А класу

Моя учительница

Моя учительницу зовут Ирина Викторовна Нагорная. Выглядит она так: волосы темно-коричневые, глаза тоже коричневые, немного с зеленым. Она отлично учит детей. Ирина Викторовна очень скромная, веселая, добрая, иногда покрикивает, но очень мало. Я рада, что была ее помощницей, как говорят, правой рукой. Моя учительница иногда смеется на уроке, над тем, что мы скажем что-то смешное. Она очень хорошо принимает новеньких, отлично диктует диктанты, отлично проводит собрания. Ирина Викторовна хорошо разговаривает с родителями, другими учителями. Она часто проводит различные конкурсы, поездки. Она очень любит детей. Ирина Викторовна — лучшая в мире учительница. Никогда ее не забуду.

Ира Давыдко